

dosarul nr. 3ra-1516/2018

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru: V. Sanduța
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: N. Budăi, I. Muruianu, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Pascaru Valeriu împotriva Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 09 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 16 august 2017, reclamantul Pascaru Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, de la 26 iulie 1976 și până la 01 septembrie 2004, a activat în organele procuraturii Republicii Moldova, în funcție de procuror, iar prin ordinul Procurorului General din 23 august 2004, nr.410-p a fost concediat din organele procuraturii în legătură cu demisia. La data de XXXXX, la împlinirea vârstei de 50 de ani, reclamantului i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80% din salariul mediu lunar conform funcției deținute de șef al secției judiciar-civile a Procuraturii Generale. Pensia i-a fost stabilită și calculată în condițiile Legii cu privire la procuratură, în vigoare la momentul atingerii vârstei de pensionare, și urma să fie recalculată de fiecare dată la majorarea salariului lunar al procurorilor în exercițiu.

Prin Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar,

începând cu 01 ianuarie 2013, salariul procurorilor s-a majorat cu 35% (Monitorul Oficial nr. 69-74 art. 225). Prin modificările operate în Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, în această lege a fost introdus art. 51 (a se vedea LP152 din 01 iulie 2016, M0245- 246/30 iulie 2016 art. 517; în vigoare 01 august 2016), astfel fiind majorate salariile procurorilor. Cu toate acestea însă, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a recalculat pensia care i se cuvine în conformitate cu dispozițiile legilor menționate supra și astfel l-a lipsit de dreptul de a beneficia de recalcularea pensiei în dependență de salariul procurorului în funcție, drept dobândit la momentul când a fost pensionat în anul 2002.

A menționat Pascaru Valeriu că, la data de 12 iulie 2017, considerând că organele de asigurări sociale i-au încălcat grav dreptul la proprietate (pensie), dobândit anterior licit, a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale o cerere prealabilă prin care a cerut restabilirea sa în dreptul de care a beneficiat la momentul pensionării și anume, recalcularea pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorilor în exercițiu potrivit prevederilor Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor modificată prin Legea nr. 152 din 01 iulie 2016.

Prin scrisoarea din 07 august 2017, nr. P-130017, semnată de vicepreședintele Casei Naționale de Asigurări Sociale, - Tatiana Popa cererea sa a fost respinsă. Semnatarul scrisorii în argumentarea soluției privind respingerea cererii în special a indicat următoarele: „În corespundere cu prevederile art. 34 alin (6) al Legii nr. 118 procurorii pensionați beneficiau de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu. Astfel, odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar de la 01 ianuarie 2006 și de la 01 ianuarie 2008 pensia a fost recalculată și constituia după ultima recalculare 4 840 lei lunar. Potrivit art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați de asemenea beneficiau de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu. Prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative a fost modificat art. 73 al Legii cu privire la procuratură și abrogate alineatele 3-10 din art. 73. Astfel, începând cu 01 iulie 2011, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998. Potrivit art. 462 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998, asiguratul care a atins vârsta menționată la alin. (2) și confirmă stagiul de cotizare prevăzut la alin. (3), din care cel puțin 15 ani în funcția de procuror, are dreptul la pensie în proporție de 75% din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorului în exercițiu în ultima funcție deținută. Întru actualizarea mărimii pensiei, în corespundere cu art. 13 al Legii nr. 156, pensiile se indexează anual la 1 aprilie. În urma indexărilor efectuate în anii 2012-2017, cuantumul pensiei, de la 01 aprilie 2017 constituie, - 6 245, 78 lei lunar legitim. Conform art. 33 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 recalcularea pensiei se efectuează numai în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie. Astfel i s-a comunicat că, reieșind din cele expuse, temei legitim

de a recalcula pensia ca procuror din salariul majorat al procurorilor în exercițiu, nu este”.

Consideră reclamantul că, decizia adoptată asupra cererii prealabile este una ilegală și pasibilă anulării, or, a atins vârsta de 50 de ani la data de XXXXX și, după cum se menționează în scrisoarea CNAS, începând cu data de 02 septembrie 2002 beneficiază de pensie pentru vechime în muncă. Pensia i-a fost stabilită în baza Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, care în art. 45 alin. (1) prevedea expres că, „Salariul procurorilor și anchetatorilor se stabilește în funcție de post, gradul de clasificare și de vechimea în muncă și corespunde salariilor judecătorilor instanțelor judecătorești de gradul de clasificare respectiv, cu o deviere în limita a 5%. Procurorii și anchetatorii au dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele, prevăzute pentru judecători”. Totodată, conform art. 34 alin. (6) al Legii nr.118 din 14 martie 2003 cu privire la procuratură, „Procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii” (Monitorul Oficial nr. 73-75 din 18 aprilie 2003). În baza legii respective, după cum se menționează și în răspunsul CNAS, odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar de la 01 ianuarie 2006 și de la 01 ianuarie 2008 pensia reclamantului a fost recalculată. Dispoziții analogice au fost stipulate și în Legea cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008. Astfel, alin. (8) din art. 73 al acestei legi prevedea: „Procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii” (Monitorul Oficial nr. 55-56/155 din 17 martie 2009).

A mai indicat reclamantul că, după cum rezultă din textul răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale, drept temei pentru respingerea cererii prealabile se invocă faptul modificării art. 73 al Legii cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008 și Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998. Or, aliniatele 3-10 din art. 73 al Legii cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008 au fost abrogate prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, iar modificările în Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998 la care s-a referit CNAS au fost introduse începând cu data de 01 iulie 2011 în conformitate cu aceeași lege (Monitorul Oficial nr. 107-109 art. 280), adică după pensionarea reclamantului.

A mai invocat, că conform art. 6 Cod civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. Astfel, dat fiind faptul că modificările art.73 din Legea cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008

și a Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998 la care s-a referit CNAS în conformitate cu art. 6 Cod civil nu au caracter retroactiv, reclamantul consideră că, concluzia Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că nu există temei legitim de a recalcula pensia care i-a fost stabilită în anul 2002 în legătură cu majorarea salariilor procurorilor în exercițiu este greșită, contrară dispozițiilor normelor de drept la care s-a referit în susținerea pretențiilor formulate. Or, prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia reclamantului, i-a fost încălcat un drept prevăzut de lege, drept pe care l-a dobândit la momentul stabilirii pensiei și care nu poate fi restrâns pe viitor. În ceea ce privește modificările operate ulterior în actele legislative care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor, motiv invocat de Casa Națională de Asigurări Sociale în susținerea soluției de respingere a cererii prealabile a subsemnatului este de menționat că acestea au efect doar pentru persoanele (procurorii) care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Prin urmare, a afirmat reclamantul că, este îndreptățit să pretindă la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în cazul majorării generale a salariului procurorilor în exercițiu în conformitate cu normele de drept enunțate și dat fiind faptul că prin actele legislative menționate supra, începând cu data de 01 ianuarie 2013 și 01 august 2016 salariul procurorului în exercițiu a fost majorat, Casa Națională de Asigurări Sociale fiind obligată să îi recalculeze pensia ținând cont de funcția deținută la data pensionării.

A reiterat, că Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reținut faptul inadmisibilității constrângerii normelor privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensie, consfințite în legile anterioare.

Așadar, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358 din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Înalta Curte în paragraful 4 (2) a statuat că „la determinarea temeiurilor juridice, condițiilor de stabilire și plată a pensiilor, modalităților de calculare a cuantumului pensiei legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că asigurările sociale stabilite anterior nu pot fi anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior”. În continuare, Curtea Constituțională în paragraful 8 (3) relevă că: „Dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție. Conform regulii generale, legea nouă poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui. De remarcat în context că art. 6 din Codul civil al Republicii Moldova stipulează expres că legea civilă nu are caracter retroactiv (Monitorul Oficial nr. 61-63 16 aprilie 2004). Totodată, Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați își menține ferm concluziile sale expuse în Hotărârea nr. 9 din 30

martie 2004 pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art. I pct. 22 și art. II-V din Legea nr. 358 din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative. Astfel, Curtea în paragrafele 79, 80 a concluzionat că: „Un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 și respectiv, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică. Aplicativ la prezenta cauză, un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensia ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei. În acest sens, Curtea susține aprecierea autorităților dată drepturilor diminuate prin normele contestate ca drepturi potențiale sau aleatorii. Astfel, Curtea constată că normele contestate sunt compatibile cu protecția proprietății garantată de articolul 46 din Constituție și, implicit, de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană. Curtea Constituțională a respins argumentele autorilor sesizărilor privind necesitatea aplicării la prezenta cauză a Hotărârii nr. 9 din 30 martie 2004, apreciind ca inadecvată o paralelă între Legea nr. 358 din 31 iulie 2003, parțial declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții nr. 9 din 30 martie 2004 și legile contestate în prezenta cauză. Legea nr. 358 din 31 iulie 2003, prin dispozițiile sale, anula și pensiile aflate în plată ale unor categorii speciale de angajați, vizate și în sesizările care fac obiectul prezentei cauze. Astfel, în sensul constatărilor de la §79 supra, Legea nr. 358 din 31 iulie 2003 aducea atingere unor drepturi de proprietate dobândite - pensiilor aflate în plată. (Monitorul Oficial nr. 1-6 din 06 ianuarie 2012).

A solicitat reclamantul, a recunoaște ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-130017 din 07 august 2017; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM să achite reclamantului pensia pentru vechime în muncă, recalculată din salariul mediu lunar achitat șefului de secție a Procuraturii Generale, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, în conformitate cu Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar (pentru perioada 01 ianuarie 2013- 01 august 2016) și Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, începând cu 01 august 2016 (Monitorul Oficial nr. 245-246/30 iulie 2016, art. 517), precum și obligarea pârâtului să îi recalculeze pensia pentru vechime în muncă de fiecare dată în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

Prin hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea înaintată de Pascaru Valeriu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a fost admisă.

S-a recunoscut ca neîntemeiat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-130017 din 07 august 2017.

S-a repus Pascaru Valeriu în dreptul lezat la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a RM să achite reclamantului pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul achitat Șefului de secție a Procuraturii Generale în exercițiul funcției, începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în vigoare de la 01 august 2016), pe toată perioada de pensionare, reieșind din funcția deținută.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 01 martie 2018, a declarat apel Casa Națională de Asigurări Sociale, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 07 septembrie 2018, conform sigiliului oficiului poștal, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva actelor judecătorești ale instanțelor inferioare, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 09 august 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 15 august 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 09 august 2018 (f.d. 96).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale la 07 septembrie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 09 august 2018, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel o consideră neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare, aplicabilă la caz.

Ilegalitatea actelor instanței ierarhic inferioare se impune, deoarece concluziile instanței de apel expuse în actul contestat sunt ilegale și contradictorii cu circumstanțele de fapt ale cauzei, iar la adoptarea lor instanța a încălcat și aplicat eronat normele de drept material.,

Recurentul a mai menționat că instanța de fond și de apel a asimilat funcția de procuror cu cea de judecător. Or, drepturile și obligațiile procurorilor, inclusiv protecția socială din partea statului a acestora a fost legiferată separat de cea a magistraților.

Concomitent recurentul a menționat că intimatul devenind pensionar în anul 2004, atunci și până în anul 2011, a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece Legea prevedea această recalculare, începând cu data de 01 iulie 2011, prevederile legale nu mai prevăd recalcularea pensiei, prin urmare relațiile beneficiarului de pensie în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, din 2011 și până în prezent, sunt guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul

neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, Casa Națională de Asigurări Sociale în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat